

let langt mere vidtgaende Forslag overhovedet om Færdsel med Automobile.

Under Nr. 32 har jeg været ene om at stille et Forslag saalydende: „Færdsel med Motorvogn, hvis Kørehastighed ikke paa jævn Vej kan overstige 15 km i Timen, er tilladt paa alle Veje, der ikke ere under 6 m brede.“ Skønt jeg desværre staar ene med Forslaget, tror jeg dog, at det har nogen Sympati indenfor Udvalget. Allerede ved første Behandling gjorde jeg mig til Talsmand for, at hvis man overhovedet vilde ind paa en større Udnyttelse af Motorkøretøjer, maatte det ske ved at give Nytte- og Lastautomobiler større Ret til Færdsel end andre Automobile. Man vilde derigennem muligvis, især hvis disse Køretøjer bleve noget billigere og noget mere brugte ude paa Landet, vænne Folks Heste til dem og derigennem ogsaa lidt efter lidt komme til større Udvidelse, større Ret til Kørsel for andre Automobile. Det var den Gang under Automobillovens Behandling vanskeligt at finde et virkeligt rammende Udtryk for, hvad der var et Last- eller Nytteautomobil. Vi havde gjort forskellige Forsøg, der maaske ikke vare særlig heldige. Forslaget blev imidlertid ikke vedtaget. Nu har Udvalget søgt at faa en Karakteristik af disse Lastautomobiler. Man kan konstruere Automobile, der ikke kunne køre med mere end en vis Hastighed. Den er i mit Forslag sat til 15 km i Timen. Saadanne Køretøjer med en Fart af kun op til 15 km ere faktisk ikke nær saa farlige som de, der køre med en Fart af op til 70—100 km. Man maatte derfor kunne give dem en større Ret til at færdes paa alle Veje. Der maatte naturligvis saa sættes strenge Straffe, hvis man forandrede Konstruktionen. I et senere Ændringsforslag foreslaar man Straf lige op til Fængselsstraf for en saadan Forandring, naar Politiet ikke i Forvejen er gjort opmærksom derpaa, thi det grænser i Virkeligheden stærkt op til Bedrageri. Selv om jeg staar ene med Ændringsforslaget, tror jeg derfor ikke, at hele Udvalget just er imod det. Jeg tror endog, at et enkelt Medlem senere vil slutte sig dertil. Jeg tror ogsaa, at det er den Vej, vi skulle frem, dersom vi skulle komme til bedre Betingelser for Motorkørsel, og jeg vil derfor meget anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Under Nr. 33 er der stillet Forslag om, at Takster for offentlig Personbefordring skulle approberes af vedkommende Kommunalbestyrelse. Eftersom en saadan Befordring faar større og større Betydning,

er det rimeligt, at de kommunale Bestyrelser faa Indseende dermed.

Ændringsforslag Nr. 34 har jeg allerede omtalt. Det gaar ud paa at give Brandvæsenets og Sygehusets Vogne Tilladelse til Kørsel paa alle Veje. Det var her i dette Ændringsforslag, at jeg mente, man ogsaa muligvis kunde tage Postvæsenet med. Jeg skal henstille til den højtærede Minister at tage det under Overvejelse, om ikke den tidligere Ændring, hvor Postvæsenet staar nævnt, ikke rettelig burde henvises hertil ligesom ogsaa Forslaget om Militærvæsenet. Der er visse Bestemmelser, som saavel Postvæsenet som ogsaa Brandvæsenet bør være underkastede.

Efter Ændringsforslaget Nr. 35 kan Amtsraadet til Motorvognsejere, der have fast Bopæl i Amtet, give en personlig Tilladelse til Kørsel paa Amtets Biveje. Vi have ment, at en saadan Tilladelse kunde gives til Folk, der vare velkendte i Amtet, som altsaa ikke kunde unddrage sig et muligt Ansvar, og om hvem man vidste, at de vilde køre forsigtigt. Den vil jo have stor Betydning for mange Personer. For mig stiller det sig saaledes, at denne Tilladelse ogsaa var tilstrækkelig til at opfylde de Andragender, vi have modtaget fra forskellige Læger og Lægeforeninger, om at faa Lov til at køre paa alle Veje. Jeg anser det nemlig for utvivlsomt, at hvis en kendt Læge søger Amtet om en saadan Tilladelse, vil han ogsaa faa den. Man har imidlertid ment, at Læger, Dyr-læger og endog Jordemødre burde have en særlig Ret til Kørsel, og der er stillet en Ændring i saa Henseende under Nr. 40. Jeg tror dog ikke, at man behøver den. Vedtages Ændringen Nr. 35, vil sikkert enhver Læge, der er kendt i Amtet, kunne faa en saadan Tilladelse.

Ændringsforslaget Nr. 36 gaar ud paa, at det skal være Sogneraadet, der skal anvise den nærmeste Vej fra og til Bopælen eller Forretningslokalet, naar en Mand har Forretningslokale eller Bopæl ved Siden af Veje, hvor det er tilladt at køre. Ændringsforslag Nr. 37 slutter sig dertil.

Under Nr. 38 er der af et Flertal i Udvalget stillet Forslag om at fastholde den nugældende Bestemmelse om Tilladelse til Natkørsel, altsaa ikke udvide den som foreslaaet. Nr. 39 er stillet af de samme Medlemmer og gaar ud paa, at den Færdsel med Kraftcykler, der efter Loven skal være tilladt Dag og Nat paa offentlig Gade, Vej og Plads, dog begrænses noget. Nr. 40 har jeg allerede omtalt. Nr. 41 er ganske redaktionelt.